

λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 10 Απριλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 6ης Φεβρουαρίου 2003

στην υπόθεση C-492/01 P: Dieckmann & Hansen GmbH
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Απόφαση 1999/244/ΕΚ περί τροποποίησης της αποφάσεως 97/296/ΕΚ για την κατάρτιση του καταλόγου των τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές αλιευτικών προϊόντων για ανθρώπινη διατροφή — Απαγόρευση εισαγωγής χαβιαριού προελεύσεως Καζακστάν — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2003/C 135/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-492/01 P, Dieckmann & Hansen GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), (δικηγόρος: H.-J. Rabe), με αντικείμενο την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2001, Dieckmann & Hansen κατά Επιτροπής (T-155/99, Συλλογή 2001, σ. II-3143), όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και M. Niejhar), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους

C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Φεβρουαρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Dieckmann & Hansen GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 44 της 16.2.2002.

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση C-87/03)

(2003/C 135/11)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, εκπροσωπούμενο από τη Núria Díaz Abad, Abogado del Estado, άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2341/2002 (¹) του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού, για το 2003, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, στο μέτρο που δεν παραχωρήθηκαν συγκεκριμένες ποσοστώσεις στον ισπανικό στόλο στα κοινοτικά ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας,
- να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων: Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου στις 31 Δεκεμβρίου 2002, το καθεστώς των Ισπανών αλιέων εξομοιώθηκε με αυτό των αλιέων των υπολοίπων κρατών μελών που συνεπάγεται ίση πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους. Ωστόσο, η προσβαλλόμενη ρύθμιση προβλέπει διαφορετική μεταχείριση για τους Ισπανούς αλιείς, δεδομένου ότι δεν τους επιτρέπει την αλιεία στα ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας για το σύνολο σχεδόν των ειδών των οποίων η αλιεία υπόκειται σε ποσόστωση.

Εξάλλου, δεν υπάρχει κανένας αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί αυτή τη διάκριση. Ο γενικός κανόνας είναι η πλήρης και συνολική εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου στα νέα κράτη μέλη από τη στιγμή της εντάξεώς τους και οι περιλαμβανόμενοι σε κάθε Πράξη Προσχωρήσεως περιορισμοί της πλήρους αυτής εφαρμογής έχουν πάντοτε προσωρινό χαρακτήρα και πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Η παράταση των περιορισμών αυτών πέραν της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στην Πράξη Προσχωρήσεως σημαίνει ότι αγνοείται η ίδια η ουσία τους, δηλαδή ο εξαιρετικός μεταβατικός και περιορισμένος χαρακτήρας τους, καθώς και ο σκοπός τους, ο οποίος δεν είναι άλλος από το να καταστεί δυνατή η σταδιακή ένταξη ενός νέου κράτους μέλους στην Κοινότητα.

- Παραβίαση της Πράξεως Προσχωρήσεως της Ισπανίας: Με τη μη παραχώρηση από τον προσβαλλόμενο κανονισμό στην Ισπανία μέρους των ποσοτώσεων που υπήρξαν αντικείμενο κατανομής μετά την ισπανική ένταξη στα κοινοτικά ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας, η μεταβατική περίοδος παρατείνεται πέραν του προβλεφθέντος από την Πράξη χρόνου και, κατά συνέπεια, παραβιάζονται οι διατάξεις αυτής.

Δεν μπορεί να αγνοηθεί το γεγονός ότι, εάν δεν υπήρχε η μεταβατική περίοδος του άρθρου 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως, η Ισπανία θα είχε συμμετάσχει στις κατανομές των νέων ποσοτώσεων που πραγματοποιήθηκαν από το έτος 1986 και εντεύθεν, λαμβανομένων υπόψη τριών στοιχείων:

- των πραγματικών της αλιευμάτων κατά τη διάρκεια των ετών 1973-1978, δηλαδή στην περίοδο κατά την οποία που καθιερώθηκε για πρώτη φορά η αρχή της σχετικής σταθερότητας,
 - των αλιευμάτων της από τα ίδια είδη σε δικές της ζώνες
 - και της ανάγκης να διαθέτει πλεόνασμα αλιευμάτων.
- Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2371/2002⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής: δεδομένου ότι έληξε η μεταβατική περίοδος, οι νέες δυνατότητες αλιείας στα εν λόγω ύδατα, οι οποίες κατανεμήθηκαν κατά τα έτη 1992 έως 1998, πρέπει πλέον να κατανεμηθούν λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων όλων των κρατών μελών, περιλαμβανομένης, επομένως, και της Ισπανίας.

(1) ΕΕ L 356 της 31.12.2002, σ. 12.

(2) ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση C-90/03)

(2003/C 135/12)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη Ν. Díaz Abad, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2792/1999⁽¹⁾ για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2369/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002⁽²⁾,
2. να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Παράβαση ουσιώδους τύπου: Η Ισπανία φρονεί ότι το κείμενο του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2792/1999, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2369/02, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 358 της 31ης Δεκεμβρίου 2002, δεν είναι αυτό που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο. Στην προκειμένη περίπτωση, το εγκριθέν από το Συμβούλιο κείμενο ήταν το περιεχόμενο του τελευταίου εγγράφου ανάληψης υποχρέωσης, δηλαδή του με αριθμό SN 113/02, το οποίο τροποποίησε σιωπηρώς το έγγραφο που περιείχε τη δεύτερη ανάληψη υποχρέωσης, δηλαδή το SN 105/02, προβλέποντας τη δυνατότητα εφαρμογής ενός συντελεστή μειώσεως 1:1,35 στα σκάφη άνω των 100 GT, γεγονός το οποίο συνεπάγεται την εφαρμογή του και στα σκάφη άνω των 400 GT, και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα χορήγησης σε αυτά τα σκάφη ενισχύσεων προς ανανέωση.

- Παράβαση του άρθρου 254 ΕΕ: η πράξη δημοσιεύσεως πρέπει να περιορίζεται στην αναπαραγωγή του κειμένου της ρυθμίσεως, ακριβώς όπως αυτό υιοθετήθηκε από το όργανο με την νομοθετική ή κανονιστική αρμοδιότητα. Δεν είναι